

دوستان ما

■ چه گندم‌های زرد قشنگی! این‌ها را چه
کسی کاشته است؟
کشاورز؛ همان کشاورز کوشایی که دوست
ماست.

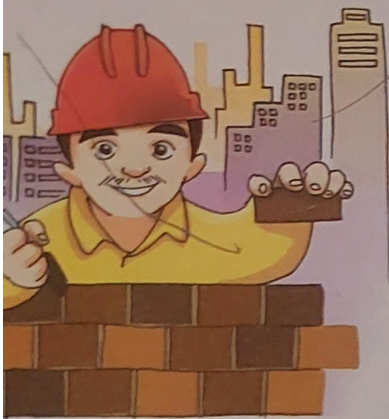
■ چه نان گرم و خوش مزه‌ای! چه کسی
آن را پخته است؟
نانوا؛ همان نان‌وای سحر خیزی که دوست
ماست.

■ چه کوچه‌ها و خیابان‌های پاکیزه‌ای!
چه کسی آن‌ها را تمیز و پاکیزه کرده
است؟

رُفنگر؛ همان رفنگر زحمت کش و مهربانی
که دوست ماست.

■ چه خانه های راحت و زیبایی! این خانه ها را چه کسی ساخته است؟

بنا؛ همان بنای پرکاری که دوست ماست.

■ چه باغ های سرسبز و چه گل های خوش رنگی! این

درخت ها و گل ها را در این باغ ها، چه کسی کاشته است؟

باغبان؛ همان باغبان پر تلاشی که دوست ماست.

■ چه خیابان های منظمی! چه رفت و آمد مرتبی! این نظم

و ترتیب را در خیابان ها، چه کسی ایجاد کرده است؟

مأمور راهنمایی و رانندگی؛ همان مأموری که دوست ماست.

■ چه کلاس شاد و بانشاطی! چه دانش آموزان

دوست داشتنی و سخت کوشی!

این گل های شاداب را چه کسی پرورش داده است؟

معلم؛ همان معلم مهربان و دانایی که دوست ماست.

■ این دوستان خوب و چیزهای تشنگ را چه کسی آفریده

است؟

